

Schwede
B. G.
dw. 1231/12
1231/12

Urząd Miejski w Skórczu
WPLYNEŁO
2017-06-14
Nr ewidencyjny 1231/12

Uchwała Nr 131/g126/P/17
Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku
z dnia 1 czerwca 2017 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 561), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.), art. 20b w zw. z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.), art. 7 ust. 3 i ust. 3a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 1808 z późn. zm.) – Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku w wyniku badania uchwały Nr XXVII/137/2017 Rady Miejskiej w Skórczu z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości budynków mieszkalnych lub ich części oraz budynków mieszkalno-użytkowych lub ich części, w których zostanie wykonany remont elewacji frontowej

orzeka nieważność badanej uchwały.

UZASADNIENIE

W dniu 10 maja 2017 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku wpłynęła uchwała Nr XXVII/137/2017 Rady Miejskiej w Skórczu z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości budynków mieszkalnych lub ich części oraz budynków mieszkalno-użytkowych lub ich części, w których zostanie wykonany remont elewacji frontowej.

Podejmując badaną uchwałę Rada Miejska powołała się w podstawie prawnej na przepisy art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym.

Analiza treści powyższej uchwały wykazała, że jest ona obarczona wadami o charakterze istotnego naruszenia prawa, bowiem zawiera postanowienia niezgodne z ustawą o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej oraz ustawą o podatkach i opłatach lokalnych.

Przesyłając przedmiotową uchwałę do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku nie dołączono informacji o tym, czy projekt badanej uchwały został zgłoszony Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa. Ponadto w wyniku przeprowadzonej rozmowy telefonicznej z przedstawicielem Urzędu Miasta Skórcz uzyskano informację, że projekt badanej uchwały nie został zgłoszony i przesłany do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

Z treści § 5 badanej uchwały wynika, że „*W odniesieniu do podatników prowadzących działalność gospodarczą bez względu na formę organizacyjnoprawną i sposób finansowania zwolnienie stanowi pomoc de minimis i jest udzielane przy zachowaniu warunków rozporządzenia Komisji (UE) Nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L nr 352 z 24.12.2013 r.)*”.

Natomiast obowiązek zgłaszania projektu uchwały przewidującej udzielenie pomocy de minimis wynika z art. 7 ust. 3 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. W przepisie tym wprost wskazuje się, że projekt programu pomocowego przewidujący udzielenie pomocy de minimis podlega zgłoszeniu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy. Zwolnienie wynikające z badanej uchwały może mieć również charakter programu pomocowego przewidującego udzielenie pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, o którym mowa w art. 7 ust. 3a ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Jak z kolei wynika z tego przepisu, taki program podlega zgłoszeniu ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy. Tym samym zaniechanie zgłoszenia uprawnionemu organowi projektu badanej uchwały, w którym przewiduje się udzielenie pomocy de minimis w ww. zakresie, stanowi istotne naruszenie art. 7 ust. 3 i ust. 3a

ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej. Niezależnie od powyższego wskazać należy również na postanowienia art. 20b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z których wynika, że jeżeli uchwała rady gminy przewiduje udzielenie pomocy publicznej, uchwała ta powinna być podjęta z uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy publicznej.

Wyżej wymieniony obowiązek przedkładania stosownego projektu uchwały przewidującego udzielenie pomocy de minimis Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa stanowi, zdaniem Kolegium tut. Izby, jeden z elementów procedury podejmowania uchwały w ww. zakresie przedmiotowym.

Nieuzyskanie ww. opinii, w ocenie Kolegium tut. Izby, stanowi zatem istotne naruszenie prawa, tj. art. 7 ust. 3 i ust. 3a ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej w zw. z art. 20b ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W § 1 ust. 1 badanej uchwały Rada Miejska postanowiła, że: *„Zwalnia się z podatku od nieruchomości budynki mieszkalne lub ich części oraz budynki mieszkalno-użytkowe lub ich części z terenu Gminy Miejskiej Skórcz wpisane do gminnej ewidencji zabytków, w których wykonano remont elewacji frontowej.”*. Ponadto, w § 2 ust. 1- 3 uchwały postanowiono, że: *„1. Zwolnieniu od podatku od nieruchomości podlegają wszystkie części budynku, bez względu na ich funkcję i sposób użytkowania. 2. Zwolnienie przysługuje do wysokości 50 % poniesionych kosztów kwalifikujących się do objęcia zwolnieniem, na okres nie dłuższy niż 5 lat. 3. Zwolnienie przysługuje podatnikowi od dnia 1 stycznia roku podatkowego następującego po roku, w którym zakończono remont elewacji frontowej.”*.

Przyjęte przez Radę Miejską w Skórczu 50 - procentowe zwolnienie w podatku od nieruchomości narusza postanowienia przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Podstawą prawną do udzielania przez organ stanowiący zwolnień z podatku od nieruchomości jest art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który stanowi, że rada gminy - w drodze uchwały - może wprowadzić zwolnienia przedmiotowe inne niż określone w ust. 1 ustawy. Zwolnienia takie mogą dotyczyć jedynie przedmiotu opodatkowania, którym są w myśl art. 2 ust. 1 ustawy budynki lub ich części, budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

W ocenie Kolegium tut. Izby Rada Miejska w Skórczu w badanej uchwale wprowadziła ulgę w podatku, do czego nie została upoważniona w przepisie delegacyjnym określonym w art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

W doktrynie prawa podatkowego pojęcia „ulga” i „zwolnienie” nie są tożsame. W przypadku ulgi podatkowej mamy do czynienia z redukcją zobowiązania podatkowego, tj. zmniejszeniem należnego podatku w formie odliczenia od podstawy opodatkowania, częściowego zmniejszenia kwoty podatku lub obniżenia stawki podatkowej, natomiast zwolnienie przedmiotowe oznacza w istocie definitywne wyłączenie określonego przedmiotu opodatkowania (gruntu, budynku, budowli) z obowiązku podatkowego. Zatem nie ma podstaw do utożsamiania ww. pojęć. Tak więc nie można z przepisu upoważniającego radę gminy do uchwalania zwolnień w podatku od nieruchomości wywodzić uprawnienia do uchwalania ulg podatkowych m.in. w zakresie wynikającym z ww. zapisu badanej uchwały.

Powyższy kierunek interpretacyjny podzielany jest również w orzecznictwie sądowo - administracyjnym, między innymi w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 20 października 2009 r. (sygn. akt I SA/Go 287/09).

Jednocześnie zauważyć należy, że ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych mogą być stosowane, jednakże już na etapie wykonywania uchwały podatkowej przez właściwy organ podatkowy gminy, przede wszystkim w oparciu stosowne regulacje ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 201 z późn. zm.).

Wobec powyższego w badanej uchwale Rada Miejska w Skórczu nie wprowadziła zwolnienia przedmiotu opodatkowania, do czego posiada kompetencje, czym w sposób istotny naruszyła art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium tut. Izby postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

PREZES
Luiza Budner-Iwanicka

